

modtager social pension, præcisering af klage-reglerne m.v.).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(FremSAT 14/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Også denne gang må jeg nok desværre skuffe fru Jette Thomsen.

Umiddelbart ser dette forslag om harmonisering af udbetalingerne ud til at være rimeligt og også naturligt ud fra rimelighedsbetragtninger. Jeg finder det rigtigt, at ministeren kan opstille regneeksempler på, at der i visse tilfælde vil være tale om nogen overdækning, det kan der ikke være tvivl om. Men der kan imidlertid også godt opstilles regneeksempler på det modsatte. Det er ikke taget med. Eksempelvis vil et medlem på grund af sygdom eller frihed til bryllup eller begravelse blive ramt af den her ordning. Vi finder ikke, det er rimeligt at lave ordningen så firkantet.

Når regeringen vil harmonisere på det her område, synes jeg da, at man skulle tænke på eksempler, hvor der er andet end overdækning. Hvad med reglerne om dimittendsatsen, hvor underdækningen er så stor, at det ikke kan betale sig at tage anvist arbejde? Der er en klar underdækning, en klar afstraffelse af personer, der bliver anvist arbejde sidst på ugen – eller korttidsarbejde først på ugen for den sags skyld.

Der er en række områder, der er blevet ramt utrolig hårdt af de regler, den nuværende regering indførte for omkring fire år siden. Vi mener, at der må være en sammenhæng. Hvis harmoniseringer skal foretages på de her områder, så må vi have dimittendsatserne op, for sandheden er, at i nogen udstrækning vil de samme mennesker blive ramt også af denne ordning, og det finder vi ikke rimeligt.

I det andet forslag vedrørende folk, der samtidig modtager pension, foreslår ministeren nu noget andet end det, han kom med sidste år. I dette forslag fastholder ministeren den skærpede rådighedspligt og den skærpede vurdering af, om man står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det finder vi uværdigt og

diskriminerende. Personlig vil jeg godt sige, at jeg havde hellere set, at vi havde gennemført det forslag, som blev fremsat sidste år, men det kom der forskellige ting i vejen for.

Jeg mener, at vi skal passe utrolig på, at vi ikke lader mennesker med et eller andet handicap komme ind i en rådighedsvurdering alene på grund af, at de er handicappede. Det virker diskriminerende og nedsættende. Skal det gennemføres, så tror jeg, at der skal være en forhandling om at få en ordning, som kommer til at virke mere rimeligt over for de handicappede.

Vedrørende de ændrede ankebestemmelser kan jeg sige, at vi naturligvis under udvalgsarbejdet vil prøve at vurdere, hvordan de kommer til at virke, inden vi tager stilling til, om vi vil støtte den del af forslaget. Men én ting er sikker: der skal ændres på en hel række områder, såfremt Socialdemokratiet skal støtte dette forslag.

Afslutningsvis vil jeg sige, at nu har ministeren jo skrevet i forslaget og i bemærkningerne, at hvis man ikke er tilmeldt en arbejdsformidling osv. Det er nye regler, der skal indføres ret kort tid før forslaget skal træde i kraft, så A-kasserne har ingen mulighed for at orientere deres medlemmer om de nye regler, om, at man skal være tilmeldt AF.

Derfor må jeg appellere til ministeren om at udsætte ikrafttrædelsesdatoen, således at A-kasserne får mulighed for at orientere dem af deres medlemmer, der bliver berørt af det her forslag, således at ingen uvidende kommer i gyngen på baggrund af de ting, der er heri. Jeg synes, det må være et anstændighedskrav, at man udsætter ikrafttrædelsen.

Jette Thomsen (KF):

Nej, hr. Kaj Poulsen slipper såmænd ikke så let fra at skuffe mig. Jeg har jo fornøjelsen i det daglige i det nordjyske, så der skal efterhånden mere til.

Det forslag, vi nu behandler, kommer fra et enigt Bonnerup Nielsen-udvalg. Det betyder, som vi også ved, at fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke har haft arbejde på fuld tid, inden de begynder at arbejde på yderligere nedsat tid, kun får udbetalt supplerende dagpenge i forhold til den tidligere arbejdstid. Det synes jeg egentlig er en rimelig betragtning.

[Jette Thomsen]

Jeg kan også tilslutte mig den betragtning, at hvis vedkommende har været tilmeldt arbejdsformidlingssystemet som arbejdssøgende til fuldtidsarbejde, så vil der ingen reduktion ske. Derfor kan jeg ikke helt forstå – men det kan godt være min skyld – hr. Kaj Poulsens tale om, at de, der går til begravelse og bryllup, vil blive ramt af dette.

Vi har tidligere talt om de handicappede herinde. Med det, der ligger i dette forslag, synes jeg, at vi har fundet en god og fornuftig løsning. Det drejer sig om, at de personer, der modtager social pension, herefter kan modtage arbejdsløshedsdagpenge, hvis de opfylder et skærpet arbejdskrav, og det vil sige 26 ugers arbejde inden for de sidste 18 måneder. Den begrænsning, der gælder i dag, hvorefter dagpenge højest kan udbetales i 78 dage inden for 12 måneder, ophæves.

Vi ophæver endvidere reglen om, at dagpenge, der er modtaget i de sidste 3 måneder, før pensionen begynder at løbe, skal medtages ved beregningen af, om retten til dagpenge er opbrugt.

Det har altid været sådan, at arbejdsgiverne har betalt morarenter, når de har indbetalt arbejdsgiverbidragene for sent, og det samme synes vi burde gælde for arbejdsløsheds-kasserne, når de indbetaler medlemsbidrag for sent.

Jeg anbefaler arbejdsministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal kun rette fru Jette Thomsen, for hun sagde i sin indledning, at de forslag, der her er lagt frem, kommer fra et enigt Bonnerup Nielsen-udvalg. Første del af forslaget kommer fra Bonnerup Nielsen-udvalget. Angående pensionisterne er det et helt andet forslag, Bonnerup Nielsen-udvalget har fremsat, så det er altså ikke korrekt, hvad fru Jette Thomsen sagde.

Må jeg sige til fru Jette Thomsen, at jeg mente, at man måtte udsætte ikrafttrædelsesdatoen, fordi man indfører en regel om, at man, hvis man står til rådighed for AF-systemet, vil kunne få fuld dækning som sædvanlig, men man har ingen mulighed for på den korte tid, der er til rådighed, at orientere kasserne.

Derudover ved vi heller ikke, om der skal frigørelsesattest osv. til, men vi må selvfølgelig

lig have undersøgt i udvalget, hvilken administration og hvilket bureaukrati der skal til, for at dette kommer til at køre.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Jeg kan på Venstres vegne give tilslutning til lovforslaget. Det er en række ting, der bliver samlet op i dette forslag, som ikke nødvendigvis har indbyrdes sammenhæng. Man kan sige, at det er den næsten årligt tilbagevendende opsamling i forhold til loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det, jeg synes det er vigtigst at trække frem, det, jeg synes det er vigtigt at pege på, er forslaget vedrørende de personer, der oppebærer en social pension. Det forslag, arbejdsministeren har lagt frem her, indebærer en lempelse med hensyn til den periode, hvori de pågældende personer kan oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse.

Jeg vil godt takke arbejdsministeren for, at han på baggrund af de drøftelser, vi har haft her i salen, har taget det emne med i denne omgang og har prøvet at finde frem til en løsning i forhold til de personer, der oppebærer en social pension. Det er jo ikke nødvendigvis fysisk handicappede. Det er i det hele taget folk, der af den ene eller den anden grund oppebærer en social pension.

De andre elementer, der er nævnt, er af mere praktisk og administrativ karakter, idet jeg dog ikke kan lade være med at sige i forhold til det første punkt, at dér må man da vel gå ud fra, at også hr. Kaj Poulsen og Socialdemokratiet stemmer for. Jeg går ikke ud fra, at det er deres holdning, at man kan komme i en situation, hvor man rent faktisk får mere i understøttelse, end man havde i indtjening, før man oppebar understøttelsen. Men jeg kan forstå, at selv mere teknisk betonedede regler er noget, der skal indgå i den kommende valgkamp, og det vil vi selvfølgelig se frem til.

Jeg synes nu, at det, der er mest bemærkelsesværdigt, det, der er mest politik i, om jeg så må sige, må være dette, at folk med en social pension får forbedret mulighed for at oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

[Elisabeth Bruun Olesen]

Jeg vil blot korrigere fru Elsebeth Kock-Petersen. Der er faktisk aldrig nogen arbejdsløse, der kan få mere i dagpenge, end hvis de arbejder, alene på grund af 90 pct.-reglen. Det handler også om supplerende dagpenge op til et bestemt beløb, og de supplerende dagpenge betaler man stort set altid med dimittendsatsen. Der bliver såmænd altid tale om en kæmpe underdækning. Det kan fru Elsebeth Kock-Petersen være sikker på.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I SF synes vi, det er vigtigt og rigtigt at forenkle reglerne, også at harmonisere dem, så de omhandler flest mulige. Det vil ellers blive ret uoverskueligt, og det er dagpenge-reglerne jo rent faktisk også. Men vi er ikke tilbøjelige til at regelsanere på den måde, regeringen vil, arbejdsministeren vil, for den går ud på, at man skal bruge den laveste fællesnævner.

Jeg ved godt, at det kan blive meget svært at finde en anden model end den her skitse-rede. Jeg har tænkt meget nøje over det; ellers ville jeg selv have foreslået det. Hvis vi i samtaler i udvalget kan finde frem til et eller andet, vil jeg godt være med til at se på det, for jeg synes ikke, det er helt godt, hvad der ligger her.

Men altså, vores udgangspunkt er: der skal regelsaneres, der skal samordnes, for vi kan ikke blive ved at leve med det, som det er, så det er rigtigt at tage fat i det, men ikke lige på den måde, synes vi.

Vi er glade for, at 78 dages reglen afskaffes. Vi er til gengæld betænkelige ved, at det skærpede arbejdskrav udvides. Hvis det virkelig er meningen, at man vil regelsanere med dette lovforslag, så burde man ikke have det skærpede arbejdskrav. Det burde man simpelt hen tage bort. Så blev det hele også nemmere at have med at gøre.

Vi vil undersøge meget nøje, hvad ændringerne af ankemulighederne egentlig indebærer. Jeg synes ikke, det umiddelbart er let at læse ud af lovforslaget. Vi er ikke meget for overhovedet at indskrænke retten for dagpengemodtagerne til at anke.

Så vidt jeg kan læse forslaget, er der hverken store udgifter eller store besparelser for staten, selv om der rent faktisk er visse medlemmer, der vil få forringet deres vilkår. Derfor må jeg spørge, hvad meningen er med, at

A-kasserne skal pålægges renter ved for sen indbetaling. Er der overhovedet nogen kroner i det, eller er det bare lovmageri? Det er en mærkværdig form for ligemageri, at fordi arbejdsgiverne skal betale renter, skal A-kasserne også. Hvis ikke det er noget problem, så må det være det rene lovmageri at rode i det, og det er ikke mit indtryk, at det er noget problem.

Når arbejdsgiverne bliver pålagt at betale renter, er det, fordi der sker mere for arbejdsgiverkredsen, end der gør for fagforeningerne. Fagforeningerne går jo ikke fallit. Jeg har i hvert fald ikke hørt om nogen. Det betyder, at man til hver en tid kan få sine penge ind. Til gengæld er der masser af virksomheder, hvor der sker ting og sager, og så har de altså undladt at indbetale de her penge, og så er der god grund til, at der, hvis man overhovedet kan få pengene kradset hjem – det er jo ikke altid – så betales lidt rente.

Jeg kan ikke se, at denne form for ligemageri er så væsentlig, men lad os se på det i udvalget.

Jeg vil have lov at sige, at som forslaget ligger, kan vi ikke uden videre støtte det, men vi vil være med, som vi plejer, til et fornuftigt udvalgsarbejde, og måske der kan komme lidt ændringer ind, så lad os se på det.

Estrup (RV):

Jeg vil godt sige, at vi i Det Radikale Venstre er en smule overraskede over i hvert fald den første del af dette lovforslag, som har overskriften, at man skal prøve på at harmonisere reglerne om beregning af nedsatte dagpenge for fuldtids- og deltidsforsikrede. Vi har jo netop ændret 10-timers reglen til en 9-timers regel, og den del af harmoniseringen, der kunne ligge i at indføre en fjerdedelsregel, er dermed ude af billedet. Men derudover var det mit klare indtryk, at regeringen faktisk ikke ønskede at gå videre med Bonnerup Nielsen-udvalgets forslag om supplerende dagpenge.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra radikal side har overvejet meget, om ikke man kunne lempe nogle af de begrænsninger, der var for lediges mulighed for at tage kortvarige job. På det punkt er jeg ganske enig i det, som hr. Kaj Poulsen rejste, at

[Estrup]

hvis vi skal ind i overvejelser på det her område, så er det en af de første ting, som melder sig, og som er værd at tage op.

Jeg synes ikke, det uden videre er logisk, at man overkompenserer, hvis man giver folk, der går ned fra 36 timer til 27 timer, supplerende dagpenge op til 40 timer. Det helt afgørende er, om den, der har været på nedsat tid, har opfattet dette som noget varigt og har følt, at vedkommende derfor var nødt til at melde sig som ledig for at kunne få 40 timers arbejde. Jeg synes i hvert fald, at vi her må kigge nøje på, hvad begrundelserne kunne være.

Jeg har også bemærket, at Bonnerup Nielsen-udvalget er betænkeligt ved de administrative problemer i forbindelse med det første af ministerens forslag.

Endelig er der kun, så vidt jeg forstår, tale om en besparelse på 5 mill. kr. Det er jo ikke ligefrem noget, der kan være afgørende i denne sammenhæng.

Jeg kan hilse velkommen, at vi nu åbenbart får afskaffet reglen om 78 dages dagpenge inden for 12 måneder for dem, der har en social pension ved siden af. Jeg synes, det er godt, at vi nu får markeret, at når man er fuldtidsforsikret, når man er til rådighed for arbejdsmarkedet, så er der ikke forskel på folk. Jeg kan i samme åndedrag sige, at vi til gengæld er absolut imod, at man her indfører et skærpet arbejdskrav. Vi vil godt tage regeringens forslag om at fjerne 78-dages reglen. Vi vil stemme imod et skærpet arbejdskrav.

Jeg hørte til min glæde, at selv hr. Kaj Poulsen her er kommet på den rette vej. Det har knebet lidt. Det er vi nogle der kan huske. Hvis man ikke skulle kunne huske det, vil jeg da gerne have lov til at citere, hvad hr. Kaj Poulsen sagde ved første behandling i foråret:

»Ændringerne i § 64 vil gøre det lettere for pensionister og for kasserne at opfatte, hvordan reglerne skal forstås og administreres. Vi kan tilslutte os forslaget, selv om der indføres et skærpet arbejdskrav på dette område.«

Det var sandelig andre toner i dag. Jeg hørte noget om »uværdigt« og »diskriminerende«. Men bedre sent end aldrig.

Min konklusion er, at vi godt vil kigge på den første del af forslaget, hvis vi kan løse op for nogle af de andre problemer, der lig-

ger med hensyn til supplerende dagpenge. Vi synes ikke umiddelbart, at det er noget særlig logisk forslag. Vi vil under ingen omstændigheder være med til at skærpe sanktionerne med hensyn til et skærpet arbejdskrav for dem, der har en social pension ved siden af.

Spørgsmålet om morarenter drejer sig, så vidt jeg kan se, om at indføre parallelitet, og hvis der ikke ligger andet i det, kan vi støtte den del af det.

Bollmann (CD):

Forslaget indeholder tre elementer, som vi fra CD kan give fuld støtte.

For det første sker der en ligestilling af reglerne om beregning af supplerende dagpenge. De regler kendes vel allerede, idet enkelte kasser administrerer efter sådanne, hvad skal vi sige, rimelighedsbetragtninger, der i hvert fald sikrer, at man ikke får overkompensation. Vi har også noteret os, at den del af forslaget er anbefalet af Bonnerup Nielsen-udvalget.

Også den anden del kan vi støtte. Det drejer sig om en forenkling, en lempelse for modtagere af en social pension, hvor begrænsningen på de 78 dage inden for 12 måneder bortfalder.

Endelig indføres der hjemmel til at opkræve morarenter ved for sen indbetaling fra kasserne. Her undrer jeg mig en lille smule over fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger. Det lød, som om der ikke var noget sjov ved at opkræve renter, hvis ikke man kunne gå konkurs eller fallit af det, men jeg ved ikke, om det var det, fru Lilli Gyldenkilde mente. Jeg mener, at der sker en ligestilling, og det synes vi er fornuftigt.

Vi kan anbefale det hele, også de øvrige ændringer, der fremgår af lovforslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig den forenkling, harmonisering, som er første del af forslaget. Vi er glade for den lempelse, der sker for modtagere af en social pension. Endelig kan vi tilslutte os det sidste om ligestillingen med hensyn til morarenter.

Dohrmann (FP):

Et af de problemer, der eksisterer i dag og faktisk har eksisteret i mange år, er, at det ofte ikke kan betale sig at påtage sig et styk-

[Dohrmann]

ke anvist arbejde. Ministerens lovforslag vil yderligere forstærke denne tendens, og alene derfor er det egentlig et dårligt forslag. Derudover åbner forslaget mulighed for misbrug, ikke alene fra lønmodtagerside, men også fra arbejdsgiverside.

Alt i alt må man sige om nærværende forslag, at det er ubrugeligt, og Fremskridtspartiet vil som følge deraf stemme imod det.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS betragter dette forslag som endnu en af de snigende forringelser på dagpengeområdet, vi har set.

I bemærkningerne tales der som begrundelse meget om muligheden for overkompensation i forhold til det ønske, man har om at harmonisere reglerne om beregning af nedsatte dagpenge for fuldtids- og deltidsforsikrede medlemmer. Nu bliver der jo aldrig – ved nærmere eftertanke vil jeg sige: i ekstremitet sjældent grad, i alle tilfælde kun i en meget fortænt situation – tale om overkompensation, da arbejdsløshedsforsikringen jo indeholder reglen om de 90 pct. og det bliver mindre, fordi dagpengene er udhulet, men også på grund af, at dagpengene bliver beregnet efter dimittendsatsen, når man får supplerende dagpenge.

Forslaget er urimeligt. Det vil faktisk betyde, at hvis en person, der har fuldtidsarbejde, arbejder på en særoverenskomst med en 35-timers arbejdsuge, bliver fyret og derefter kun kan finde sig et 27-timers job, så betragter man ikke de 35 timer som fuld tid, skønt vedkommende jo ikke kunne arbejde mere, da det sted, man var ansat, kun havde en arbejdsuge på 35 timer, og sådanne særoverenskomster findes altså. Man skal i alle tilfælde stå tilmeldt Arbejdsformidlingen som aktiv arbejdssøgende, og det er en absurditet, hvis man har et fast arbejde på 35 timer. Det vil betyde, alt andet lige, at man som arbejdsløs vil være mindre tilbøjelig til at tage et arbejde, hvis det ikke lige er på 39 timer. Det synes vi er en rigtig dårlig idé.

Hvad dagpenge og social pension angår, ser jeg to glædelige ting. For det første skridter regeringen fremad i den rigtige retning: nu vil man ophæve både 78-dages reglen og reglen om, at dagpenge, der er modtaget i de sidste 3 måneder før pensionen, skal medtages ved beregningen af, om retten til dagpen-

ge er opbrugt. Det ville man ikke sidste gang. Da bibeholdt man de 78 dage. Så man er kommet lidt ad den rigtige vej nu.

Som hr. Estrup fastholder VS for det andet, at de personer, der er kommet ind i en arbejdsløshedskasse på fuldkommen normale vilkår, ikke skal underlægges et skærpet arbejdskrav.

Jeg var meget glad for at høre hr. Kaj Poulsens tale i dag, for det betyder simpelt hen, at der nu er flertal for VS' forslag om at ligestille, hedder det vel, dagpengereetten for personer med en social pension med dagpengereetten for personer uden en social pension. Det svarer til beslutningsforslag nr. B 12, så jeg håber, at vi nu meget hurtigt kan få gjort det færdigt, for nu er der 100 pct. sikkert fuld opbakning bag det.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Den politiske begrundelse for at fremsætte dette lovforslag, der drejer sig om gruppen med sociale pensioner, er, at jeg allerede, da vi behandlede opfølgning af Bonnerup Nielsen-udvalgets betænkning i maj sidste år, sagde, at vi ville komme med et forslag herom. Det gentog jeg her i Folketinget i efteråret, og det er det løfte, vi nu opfylder.

Jeg vil godt minde om, at efter de gældende regler vedrørende sociale pensioner og dagpengeudbetaling kan man højst få dagpenge i 78 dage inden for 12 måneder, hvis man modtager social pension. Herefter skal der præsteres arbejde igen, før der kan udbetales dagpenge. Det synes vi er en urimelig begrænsning, idet den pågældende personkreds jo har dokumenteret, at de har en reel tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne slå fast med syvtommersøm – og jeg har da også forstået, at ordførerne har forstået det – at her er tale om en væsentlig lempelse for dem, der modtager social pension, og som samtidig har brug for dagpenge. Der er tale om en lempelse fra 78 dage til et år, en lempelse, der, hvis vi skønner rigtigt, vil medføre en statslig merudgift til denne gruppe på et sted mellem 10 mill. kr. og 15 mill. kr. Der er altså tale om en forbedring, det vil jeg gerne understrege, og det er ud fra ønsket om at gennemføre den forbedring, at vi fremsætter lovforslaget.

I øvrigt vil vi efter at have fremsat lovforslaget, som fru Elsebeth Kock-Petersen gan-

[Arbejdsministeren]

ske rigtigt var inde på, alligevel samle nogle ting op, opfølgning fra Bonnerup Nielsenudvalget, andre love osv. Vi vil samle dem og lægge dem frem også for Folketinget. Jeg synes, dele af lovforslaget – men sandelig også det om de sociale pensioner – er udmærket egnet til at være samtalestof i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg tror, det vil være fornuftigt med en sådan dialog i arbejdsmarkedsudvalget – og også gerne med mig – med henblik på at se, om vi kan finde modeller, der gør, at der kan skaffes bred politisk opbakning bag denne ændring. Det er formålet med at lægge det frem på denne måde. Det håber jeg kan lykkes.

Jeg kan tilsige, at alle de spørgsmål af teknisk karakter, som er blevet stillet her i dag, nok skal blive besvaret, hvis de bliver stillet i arbejdsmarkedsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Beskyttelse mod opsigelse efter arbejdsskadebetinget sygefravær).

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 18/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Inden jeg kommenterer lovforslaget, vil jeg godt, da jeg tror, det er nødvendigt, minde om, hvad 120 dages-reglen i funktionærloven egentlig går ud på. Den går kort fortalt

ud på at tilskynde arbejdsgiveren til at vente med at afskedige på grund af sygdom. Hvis arbejdsgiveren nemlig venter, indtil sygdommen har varet 120 dage, så gælder et særlig kort varsel på 1 måned, uanset om funktionæren ellers var berettiget til f.eks. 3 måneders eller 6 måneders varsel. 120 dages-reglen forhindrer altså ikke afskedigelse på grund af sygdom.

Denne forklaring påviser i virkeligheden, at det fremsatte lovforslag kan komme til at virke mod sin hensigt, fordi enhver skærpelse af 120 dages-reglen jo, hvis det var det, arbejdsgiveren ville, kunne tilskynde pågældende til i stedet at sige funktionæren op straks ved sygdommens indtræden med sædvanligt varsel. Hvis arbejdsskader således slet ikke kan begrunde anvendelsen af det forkortede varsel, har arbejdsgiveren i virkeligheden ikke andet valg, hvis han eller hun ikke vil betale løn under sygdom i en uoverskuelig periode. Så der er altså en risiko – og det er den, jeg vil påpege over for forslagsstillerne – for, at dette kommer til at virke stik imod sin hensigt.

Jeg har megen sympati for forslagsstillerens bestræbelser for at forbedre arbejdsmiljøet på offentlige og forhåbentlig også på private arbejdspladser, men jeg tror, vi skal gøre det ved en direkte indsats i forhold til arbejdsmiljø med henblik på at forebygge skader og ikke ved noget, som jeg vil karakterisere som en misforstået justering af funktionærloven, en justering, som jeg tror, hvis den virker, vil virke mod sin hensigt.

Så vi kan ikke støtte forslaget.

Taanquist (S):

Jeg kan sige, at vi klart og utvetydigt og uden forbehold kan støtte forslaget. Vi kunne såmænd selv have fremsat det.

Houe (KF):

Ved en umiddelbar betragtning af lovforslaget er ideen om, at opgørelse af sygefravær med relation til funktionærlovens § 5, stk. 2, ikke skal omfatte sygdom, der skyldes en arbejdsskade, særdeles sympatisk.

Når dette er sagt, må jeg dog også påpege, at der ikke vil være nogen yderligere sikring af funktionæren ved en gennemførelse af forslaget, tværtimod. Det ville jo nemlig let få som følgevirkning, at arbejdsgivere tvinges